

D E N Í K.

Zákonodárná činnost v r. 1931. Přehlédneme-li výsledky zákonodárné činnosti v uplynulém roce, shledáme, že tento rok přinesl velmi důležité nové zákony, zejména v oborech judičiálních. Do oboru občanského práva spadá velmi důležitý zákon ze 16. prosince 1930, uveřejněný pod č. 4 Sb. z. a n., z r. 1931 na ochranu osob oprávněných požadovati výživu, výchovu nebo zaopatření.

V oboru trestního práva upozorniti jest na velmi důležitý zákon z 11. března 1931, č. 48 Sb. z. a n., o trestním soudnictví nad mládeží (k němuž byla vydána zvl. prováděcí nař. z 11. pros. 1931, č. 195 Sb. z. a n.), dále na zák. ze 16. července 1931, č. 123 Sb. z. a n. o státním vězení; konečně zák. z 18. prosince 1931, č. 209 Sb. z. a n., kterým se prodlužuje účinnost a mění některá ustanovení v oboru trestního soudnictví. Velmi vydatně se osvědčil minulý rok v oboru civilního řízení soudního. Zaznamenati jest tři významné zákony, jimiž zároveň bylo dosaženo sjednocení v důležitých právních oborech: především zákon ze 27. března 1931, č. 64 Sb. z. a n., kterým se vydávají řády konkursní, vyrovnací a odpůrcí (k němu vl. nař. č. 115/1931 o výběru a úhrnné odměně správců konk. podstaty, vyrov. správců a znaleců v říz. konk. a vyr.); dále zák. ze dne 19. června 1931, č. 100 Sb. z. a n., o základních zásadách nesporného řízení; konečně zákon ze 4. července 1931, č. 131 Sb. z. a n. o pracovních soudech (k němuž vydána vl. nař. č. 180, 181, 216, 217 Sb. z. a n.). K těmto zákonům druží se jednak zák. z 27. března 1931, č. 57 o použití úředníků vyšší pomocné služby u soudů (k němu vl. nař. č. 95), jednak zákon z 16. července 1931, č. 120 Sb. z. a n., kterým se mění a doplňují ustanovení o soudních poplatcích (k němu vyhl. min. financí č. 151 Sb. z. a n., o sazbě soudních poplatků, vl. nař. č. 156 Sb. z. a n.).

Konečně zmíniti se jest o zák. z 19. prosince 1931, č. 210 Sb. z. a n., kterým se prodlužují (do 30. června 1932 resp. do 31. prosince 1932) a doplňují zákony týkající se bytové péče.

Otázka, kdy nový zákon má nabýti účinnosti, bývá řešena až v posledním § zákona, o něžž jde, a přece lze i o ní říci právem, že je »last not least«. Zdá se však, že jí nebývá věnována vždy náležitá pozornost. Dlužno si při ní uvědomiti, jakého času je třeba k tomu, aby praktičtí právníci, kteří budou povoláni nový zákon vykonávati, si jeho předpisy osvojili a do něho vnikli — při čemž by při dnešním přetížení měl býti vzat zřetel i na fysické možnosti jejich — ale také, jakých zařízení technické povahy bude zapotřebí k tomu, aby nový zákon mohl nerušeně vejíti v život. Není-li pamatováno na posléze zmíněnou okolnost nebo je-li její význam podceněn, stane se to, co jsme viděli právě u zákona o trestním soud-

nictví nad mladistvými: zákon nabyl účinnosti »za šest měsíců po vyhlášení« (které se stalo dne 1. dubna 1931), tedy dnem 1. října 1931, ale vládní nařízení, kterým tento zákon byl proveden (č. 195 Sb. z. a n.), bylo uveřejněno až 16. prosince 1931. Totéž — ačkoli v mírnějším časovém rozpjetí — stalo se u zákona o pracovních soudech: tento zákon nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1932, ale vládní nařízení, k němu se vztahující, byla vydána až ke konci prosince 1931 (vl. nař. č. 216, kterým se vydává jednacím řád pro prac. soudy, vydáno bylo až 30. prosince 1931). Jaké nesnáze se tím praxi působí, netřeba doličovat. Tedy: buď delší vacatio legis aneb rychlejší výprava prováděcích vládních nařízení, ale na každý způsob svědomitá péče o to, aby ještě včas, přede dnem, kdy nabývá nový zákon účinnosti, bylo vše na svém místě.

Jsou zákonné předpisy závazné pro ministerstvo sociální péče?
 V loňském ročníku v sešitě vydaném dne 1. března 1931 (str. 133) přinesli jsme pod nadpisem »Kdy bude vyhověno čl. VII zák. č. 166/1930?« tuto noticku: Zákon ze dne 26. listopadu 1930, č. 166 Sb. z. a n., kterým se prodlužují a doplňují zákony, týkající se bytové péče, ustanovuje v čl. VII: »Ministru sociální péče se ukládá, aby sestavil a ve Sbírce zákonů a nařízení vyhlásil znění zákona č. 44/1928 Sb. z. a n., jaké vyplývá ze změn předsevzatých zákonem č. 30/1930 a tímto zákonem.« Připomenuli jsme tehdy, že od vydání zák. č. 166/1930 uplynuly už tři měsíce, ale předpisu obsaženému ve čl. VII že dosud vyhověno není. Nuže, dnes musíme, bohužel, znovu a důrazně opakovati, že ministr sociální péče své shora uvedené povinnosti, která mu byla zákonem uložena, ani po roce nevyhověl a právní svět dosud marně čeká, kdy se tak stane. Zatím se dočkal nového »prodloužení a doplnění zákonů, týkajících se bytové péče« v zákoně č. 210 a může si zase pracně sám »sestavovat« jejich znění a tím každý pro sebe vykonávat práci, kterou zákon uložil už v listopadu 1930 ministru sociální péče a kterou tento měl vykonati pro všechny.

Přípravná služba soudcovská znepokojuje vážně soudcovské kruhy, jak tomu nasvědčují četné články uveřejněné o této otázce v »Soudcovských listech«. Obraz, jaký se nám z těchto článků, psaných vesměs muži, kteří jsou věci nejbližší, o t. zv. přípravné službě soudcovské naskytuje, je velmi zarmucující. Pociťujeme jednak lítost s mladými lidmi, kteří přicházejí do praxe snad výborně vyzbrojeni, aby zde konali práce »bez ladu a skladu«, bez plánu, jednou zde, po druhé tam, práce po výtce písařské, práce, při nichž se o ně vlastně nikdo nestará, nikdo je nevede; některý referent je má za přítěž a překážku rychlého vyřízení, jiný jim ukládá práce, pro něž nejsou určeni (výsledky při rekvisicích a j.). A výsledek: rozčarování, nechť, ledabylost. Ale pociťujeme z těchto článků i více než lítost s mladými kandidáty soudcovského stavu: úzkost z toho, co bude se soudnictvím, až tito mladí mužové zasednou na lavici soudcovskou. To je velmi, velmi znepokojující. Proto vítáme diskusi, která se rozvířila, a očekáváme, že tato diskuse neujde ani